

So - len er saa rød, Mor, og Sko - ven blir saa sort.

5 Nu er So - len død, Mor, og Da - gen gaa - en bort.

9 Ræ - ven gaar der - u - de, Mor. Vi laa - ser vo - res Gang. Kom,

13 sæt dig ved min Pu - de, Mor, og syng en lil - le Sang.

Tekst: Med tilladelse af Harald Bergstedts Fond.

<p>1. Solen er saa rød, Mor,
og Skoven blir saa sort.
Nu er Solen død, Mor,
og Dagen gaaen bort.
Ræven gaar derude, Mor.
Vi laaser vores Gang.
Kom, sæt dig ved min Pude, Mor,
og syng en lille Sang.</p>	<p>2. Himlen er saa stor, Mor,
med klare Stjerner paa.
Hvem monstro der bor, Mor,
paa Stjernen i det Blaa?
Tror du, der er Dreng, Mor,
der kigger ned til mig?
Og tror du, de har Senge, Mor,
og sover li'som jeg?</p>
<p>3. Hvorfor blir det Nat, Mor,
og kold og bitter Vind?
Hør den lille Kat, Mor,
den mjaver og vil ind.
Maagerne og Ternerne
har ingen Sted at bo.
Aa hør, nu synger Stjernerne.
De synger mig til Ro.</p>	

Harald Bergstedt